

πρασινοσκέπατος, 2. 'Αخر. 20 Αύγ. 92. — 'Ιδε και τὸ ἐξής.
πρασινοκαπέης, 2. 'Εφ. 94.
πρασινοστεφής, 2. (πόλις.) 'Αخر. 12 Σεπτ. 88.
πρασινοστιλβερότης χρυσωπή. 'Ι. 'Ρ. Νερ.
πρασινοστολιζεσθαι. 'Αخر. 28 'Απρ. 93.
πρασινόστρωτος, 2. «'Εφ.» 30 Δε. 91.
πρασινότης, ἢ. 'Αخر. 98.
πρασινόφαιος, 2. Δ. Α. Μαυροκορδ.— Γ. Φίνλαυ, 69.—Κ. Μητσόπ. 90.
πρασινοφλεβώδης, 2. (μάρμαρον.) Τ. Νερ. 89.
πρασινοφορεῖν πρασινοφορῶν. 'Α. Κορ.—Εὐτέρπη, 1 Μαρτ. 55.
πρασινοφόρος, 2. 'Α. Κορ.—Δ. Γουζ. 07. Σ. Α. Κ. 51.
πρασινοφυλλοφόρος, 2. Δ. Γουζ. 07.
πρασινόφωτος, 2. (μετέωρον.) 'Αخر. 30 'Ιαν. 87.
πρασινόχρους, 2. Κ. Οίκ. 19.—'Ικ. Γ. Λάτρ. 55.—Σπ. Τρικοῦπ.—'Ιω. Κασ. 67.
πρασινοχρυσίζουσα μτχ. 90.
«Πρασινοδιά, οἶον, ἢ χώρα Groenland» Κ. 'Ασώπ. 43.
πρασινώμα, τό. 'Αخر. 8 Αύγ. 96.
πρασινωπός, 3. 'Αντ. Κορωνιός.—'Αγ. Βλ. λ. 71.
πρασιόχρωμος, 2. Φιδερ.
πρασοκουριδώδες γένος φυτῶν, τό. Σ. 'Αριστάρχ. ἐν 'Ελ. φιλολ. Σουλ. Κωνσταντ. 84.
Πρασοουλίδης, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.
πραϋντήριος, 2. Κ. Σ. Ξανθόπ. 89.
πρεμνοφυής, 2. Ν. Χλωρός.
***πρεσδεῖον**, τό. κατοικία πρέσβευς. 'Ι. 'Ισ. Σουλ. 46.—'Η λέξ. δὲν εἶχε τὸ πά-
 λαι τὴν νῦν σημασ.
πρεσδεοκρατία, ἦν ἐν 'Αθήναις τῷ 1897 ἐγέννησε τὸ ἑλληνικὸν πείσμα, ὡς καὶ τὴν ἐν Κρήτῃ ναυαρχοκρατίαν. Νέα ἡμ. Τεργ. ἐν 'Αخر. 11 Σεπτ. 97.
πρεσδευτάρχης, ὁ. (=μνίστρος τῶν ξέ-
 νων ὑποθέσεων.) 'Αθ. Χριστόπ. 33.—Δὲν ἐμδῆχεν ἢ λέξ. εἰς κοινὴν χρῆσιν.
πρέσβυα, ἢ γυνὴ πρέσβευς. 'Ι. 'Ισ. Σουλ. 46.—'Εν τοῖς Λεξ. τοῖς Ἰγ. γλ. ὑπάρχει τὸ πρεσβεύετρα. Κοινῶς τῶρα λέγουν πολλοὶ πρεσβίνα, ἀλλ' ὀλίγοι τὸ γράφουν.
πρεσβύου, οπος, 2. Εὐγ. Βούλγ. 05.—Κ. Κούμ. 12.

Πρεσδευτῆριανισμός, ὁ. Ν. Κοντ. λ. 89.
= Πρεσδευτῆριανοί, οἱ. Γρ. Ζαλ. λ. 09.—'Αδ. Κορ.—'Αλ. Σούτσ. 39.—Γ. Βα-
 καλόπ. 66.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Δ. Θερ. 90.
πρεσδευτίζειν, τὸ δοξάζειν, ποιεῖν ὡς οὐ
 πρεσβύται. 'Αγ. Βλ. ἐν "Αστει 13 'Ιου-
 λίου 97.
πρεσδευτισμός, ὁ. Τ. Ε. Δρακούλ. 49.
πρεσδευτισπέω-ῶ. Σπ. Π. Λάμπρ. 70.
 —'Αγ. Βλ. λ. 71.—'Α. Καραγιάν. 72.
πρεσδευσιπία, ἢ. 'Αγ. Βλ. λ. 71.—'Αν.
 'Αναγν. 73.—Π. Ψαρ.
πρηνοσια μῦς, οἱ. Δ. 'Α. Μαυροκορδ.
 36.
πρηνοσιπῆτιος κατακείμενα πτώματα.
 'Αخر. 25 'Ιουν. 92.
πρηνοσιπόδης, ὁ. (=Οἰδίπους καὶ Οἰδι-
 πόδης.) Δ. Ν. Βερν. 87.
=πριαπόλοθι, οἱ. Εὐγ. Βούλγ. ἐν Τοῖς
 ἀρέσκεισι τοῖς φιλοσόφοις, 05.
+πριγκηπικός, 3. 'Αخر. 11 Μαρτ. 96.
πριγκιπαγωγός, ὁ. παιδαγωγός ἡγεμο-
 νόπαιδος. 'Εγγραφ. 'Ελλην. ὑπουργεῖου,
 93. (!).
+πριγκηπόπαιδες, οἱ. Χ. Χρηστοδασ.
 ἐν 'Ημιφύλ. 'Αخر. 16 'Ιουν. 96.
+πριγκιπιζῶ τινά. 'Αδ. Κορ. 23.
+πριγκιπιικός, 3. 'Αστ. 11 'Οκτ. 95.
 —'Εστ. ἐφ. 5 Δεκ. 96.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
+πριγκιπιάκος, ὁ. 'Αخر. 7 'Ιουλ. 86.
πριγκιπίσις, δοτ. πληθ. τοῦ πριγκηπ
 ἔγραψε Εὐγ. Βούλγ. 07.
+Πριμικηριώδης, ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.
πριν καὶ μετὰ, «περὶ τὴν 9ην Δεκεμ-
 βρίου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ πριν καὶ
 μετὰ ἢ διάρκεια τῆς ἡμέρας εἶναι ἑσθδόν
 ἢ αὐτῆ.» Δ. Κοκιδ. ἐν ἡμερολογ. 'Εστίας
 τοῦ 1887. «πριν ἢ μετὰ πληρώνουν;»
 "Αστ. 18 Μαρτ. 96 ἐν ἐπιφυλ.—Πρβλ.
 πρὸ καὶ μετὰ.
πρινοκέκινον χρώμα. 'Αν. Κορδ.
πριόνμυλος, ὁ. Γρ. Χαντσ.
πριονοτήριον, τό. Σκαρλ. Βυζ. 62.—
 'Α. Μηλιαρ. 78.
πριονοτήης, ὁ. Ν. Κοντ. λ. 89.—'Αγ.
 Βλ. λ. 97.
πριονοδότης, ὁ. 'Αλ. 'Ρ. 'Ραχ.
πριονοθήνη, ἢ. Γρ. Χαντσ. 47.
πριονοκέρα, τά. (ζωολογ.) 'Ελ. φιλο-
 λογ. Σουλ. Κπλεως 85.
πριονοκονίς, ἢ. Νέα ἐφ. 28 'Αخر. 92.
πριονομάχια, ἢ. Γρ. Χαντσ. 47.
πριονοώσεις, αἱ. Γαλ. dentelures. 'Αν.
 Κορδ.

